

MEREL VANGT SLAKKEN UIT VIJVER

door

Dick A. Jonkers

Rond half mei 1988 ving een mannetjes merel vrijwel dagelijks slakken uit een tuinvijver in Hollandse Rading. De merel zocht de randen van de met waterplanten begroeide vijver af en deed vervolgens uitvallen naar de zich aan of vlak onder de wateroppervlakte bevindende slakken. Een deel van de vangstpogingen werd met succes bekroond.

De slakken die werden gegrepen behoorden tot de soort Gewone Poelslak, *Lymnaea stagnalis* (Linnaeus, 1758). Deze soort was indertijd aangevoerd met plantenmateriaal dat in de omgeving in sloten was verzameld. De populatie in de vijver bestaat uit vele tientallen exemplaren, waarvan er zich altijd wel enkele langs de randen van de circa 2-3 meter grote vijver ophouden.

De merel greep de "rondzwemmende" slakken in het weke deel dat zich buiten de huisjes bevond, smet het gevangen exemplaar op het aangrenzende betegelde deel bij de vijver en hakte daarna razendsnel op de slak in. De huisjes werden verbrijzeld om zo ook het vlees in het binnenste te kunnen bemachtigen.

Het verbrijzelen van de huisjes is een bekend verschijnsel bij zanglijsters, die hiervoor boomstronken, stenen en andere objecten met een harde oppervlakte als aambeeld gebruiken. De plaatsen waar dit geregeld gebeurt en waar dan ook geregeld kapotgeslagen huisjes kunnen worden gevonden, heten "lijstersmidses".

De slakken werden door de merel zelf opgegeten en niet voor de jongen verzameld. Het broedsel had het nest al enige weken daarvoor verlaten en de jongen zwierven in de omgeving rond.

Deze bijzondere wijze van voedselzoeken heeft nog niet tot navolging geleid. De vijver zal in de tijd waarin de slakken actief zijn nauwlettend in de gaten worden gehouden om te kijken of andere merels dit gedrag overnemen.

Dat merels slakken eten is bekend. Witherby e.a. (1965) noemen kleine mollusken als Helix, Zonites en Cochlicopa, waarmee waarschijnlijk de Segrijnslak, Helix aspersa Müller, 1774, de Donkere glimslak, Zonitoides nitidus (Müller, 1774) en de Glanzende agaathoren, Cochlicopa lubrica (Müller, 1774) worden bedoeld.

Literatuur

BANK, R.A., 1988, Naamlijst van de in Nederland inheemse land-slakken en binnendijkse watermollusken. - Informatieblad N.M.V. no. 8; 1-27.

JANUS, H., z.j. Onze land- en zoetwaterslakken en -mossels. 127 pp. N.V. W.J. Thieme & Cie, Zutphen.

WITHERBY, H.F.F.C.R., e.a., 1965. Handbook of British birds II. Warblers to Owls: 136. London.

Adres van de schrijver: Juffersland 16, 3956 TT Leersum.

Dit artikel is eerder gepubliceerd in: De Korhaan 22 (3): 78 (1988) en De Graspieper 8 (4): 170 (1988).